

بررسی میزان فراوانی کرم های روده ای در سگ های ولگرد شهرستان مشهد

سید رسول شخص امام پور^{۱*}، حسن برجی^۲، ابوالقاسم نقیعی^۳

۱_ دانشجوی کارشناسی ارشد انگل شناسی دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد ۲_ استادیار دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد ۳_ دانشیار دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: Rasoul.Emampour@yahoo.com

مقدمه و هدف: عفونت های انگلی بخصوص عفونت های انگلی روده ای مشترک بین انسان و حیوان از مهمترین مشکلات بهداشتی کشورهای در حال توسعه و کشور ما می باشند. جهت بررسی میزان آلودگی انواع انگل های روده ای در حیوانات مجاور انسان به خصوص سگ به عنوان مخازن و میزبانان اصلی این عوامل و تعیین انواع انگل های روده ای مشترک بین انسان و گوشت خواران (Zoonosis) مطالعه ای به مدت یک سال در شهرستان مشهد در مرکز استان خراسان رضوی انجام شد.

مواد و روش کار: یک صد قلاده سگ ولگرد به منظور تعیین میزان شیوع آلودگی کرم های روده ای با هماهنگی مدیریت پسماند شهرداری مشهد جمع آوری شد. پس از کالبد گشایی و گیره زدن به انتهای قسمتهای دستگاه گوارش، به منظور کاهش آلودگی در فرمالین ۳۰٪ به مدت ۳ ماه قرار گرفت. بعد از این مدت با باز کردن روده ها و تخریب آن ها، جستجوی کرم های بالغ در روده و محتویات آن ها توسط لوپ انجام گردید. در انتها شناسایی و شمارش نماتودها و سستودها بر اساس شاخصهای مورفومتریک مثل پوست و آرایش های مختلف آن، لوله گوارش، اندام تناسلی به ویژه اسپیکول ها، شمارش قلابهای اسکولکس، اندازه گیری طول و عرض بند، شمارش تعداد شاخه های رحمی، بیضه ها، تخمدان و موقعیت منفذ تناسلی و تخمدان و بیضه ها انجام گرفت.

نتایج و بحث: در این بررسی ۸۶٪ سگ های مورد آزمایش آلوده به کرم بودند. میزان شیوع آلودگی به کرم های روده ای تشخیص داده شده به ترتیب عبارتند از: تنیا هیداتینا (۴۳٪)، دیپیلیدئوم کانیوم (۳۹٪)، کینو کوس گرانولوزوس (۳۸٪)، مزوستوتیدس لینه اتوس (۱۶٪)، تنیا مولتی سپس (۱۱٪)، تنیا اوویس (۳٪)، تنیا تنیه فورمیس (۱٪) و نماتود های مشاهده شده توکسوکارا کانیس (۲۹٪)، توکساکاریس لئونینا (۷٪) و آنکیلوستوما کانیوم (۲٪). نتایج این تحقیق ثابت می کند که میزان آلودگی به کرم های روده ای در سگ های ولگرد، مخصوصاً "کینو کوس گرانولوزوس (۳۸٪) و توکسوکارا کانیس (۲۹٪) که جزء انگل های مشترک با انسان هستند افزایش یافته است، که از نظر بهداشت محیط، انسان و حیوان دارای اهمیت می باشد.

واژه های کلیدی: میزان فراوانی، کرم های روده ای، سگ ولگرد، مشهد

کنترل بیولوژیک کنه های بالغ ایکسودس ریسینوس توسط قارچ های انتوموپاتوژن متاریزیوم آنیزوپلیه در شرایط آزمایشگاهی

خداداد پیرعلی خیرآبادی* ۱، علی حلاجیان ۲، محمد صادقی مهر ۳، زهرا شریفی دروازه ۴، فاطمه اروئی ۴، علی جوان شیر ۴

۱- دانشیار گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهر کرد و مرکز تحقیقات کنه و بیماری های منتقله ۲- دانش آموزانه دکتری تخصصی انگل شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران ۳- دانش آموزانه دکتری حرفه ای دامپزشکی دانشگاه شهر کرد ۴- دانشجوی کارشناسی ارشد بخش انگل شناسی دانشگاه شهر کرد.

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: khpinali@yahoo.com

مقدمه و هدف: مطالعه اثرات چهار جدایه قارچ انتوموپاتوژن متاریزیوم آنیزوپلیه به منظور کنترل بیولوژیک کنه های ماده خونخوره ایکسودس ریسینوس

مواد و روش کار: تعداد ۱۵۰ عدد از کنه های ایکسودس در ۱۵ گروه ده تایی شامل گروه های درمان و کنترل به صورت ۳ بار تکرار قرار گرفتند. کنه ها به صورت انفرادی به وسیله ی پنس استریل ۵-۳ ثانیه در سوسپانسیون قارچی مربوطه حاوی $10^7 \times 2/4$ کنیدیوم در هر میلی لیتر و در گروه کنترل نیز کنه ها در آب مقطر استریل همراه با توئین ۸۰ بدون اسپور غوطه ور شده و به مدت ۲۰ روز مورد ارزیابی قرار گرفتند. دارای

نتایج و بحث: نتایج حاصله نشان داد قارچ های مورد آزمایش ویروالانس متفاوتی داشتند. روز بیستم در کنه های ایکسودس بیشترین و کمترین درصد مرگ و میر به ترتیب برای جدایه های IRAN 437 C [۱۰۰٪] و DEMI 002 [۸۳/۳٪] بود، هم چنین IRAN 437 C باعث رشد میسلیموم های قارچی روی ۹۳/۳ درصد و DEMI 002 روی ۷۳/۳ درصد از کنه ها شد. لازم به ذکر است بین گروه های درمان و کنترل اختلاف معنی دار بود و از بین جدایه های تحت مطالعه جدایه متاریزیوم آنیزوپلیه IRAN 437 C حادترین جدایه بود، پس از آن DEMI 001 سپس IRAN 715 C و DEMI 002 قرار گرفتند. در کشور ما به دلیل بافت سنتی دامداری و خسارات ناشی از بندپایان خصوصاً کنه ها، بحث کنترل بیولوژیک اهمیت مضاعف می یابد و از آنجایی که یکی از گزینه های دامداران در مبارزه با این آفات استفاده از سموم می باشد لزوم مطالعه ای در خصوص کنترل بیولوژیک کنه ها به خصوص کنه ایکسودس ریسینوس که معضل بزرگی در انتقال اجرام ریکتزیایی، ویروسی، تک یاخته ای و باکتریایی به دام و طیور هستند به عنوان یکی از روش های جایگزین یا همزمان با سموم شیمیایی ضروری به نظر می رسد.

واژه های کلیدی: کنترل بیولوژیک، متاریزیوم آنیزوپلیه، ایکسودس ریسینوس.